

تنظیمات کارخانه

سیدمصطفی‌هاشمی‌طبا

زنده‌یاد مرحوم علی‌اکبر پرورش، وزیر اسبق آموزش‌وپرورش، می‌گفتند هرگاه در دولت نمی‌توانیم با نمی‌خواهیم درباره موضوعی تصمیم بگیریم، بلافاصله هیئتی را تشکیل می‌دهیم و به آنان مأموریت می‌دهیم که بروند و با تشکیل جلسات هم‌اندیشی، بررسی‌های اصولی و علمی انجام دهند و نتیجه را گزارش کنند و این یعنی آنکه در آن مورد تصمیم‌گیری نشود، در حقیقت کارهایی که در دستور جلسات دولت قرار می‌گرفت، قبلاً در کمیسیون‌های مربوطه بررسی و سپس به دولت ارجاع داده می‌شد. یعنی همه مقدمات تصمیم‌گیری آماده بود، اما به هر دلیل چون دولت نمی‌خواست تصمیم بگیرد، آن را حواله بررسی‌های علمی بیشتر و تصمیم‌گیری‌های منطقی می‌کرد و معمولاً موضوع در گذر زمان به فراموشی سپرده می‌شد. سفر اخیر رئیس‌جمهور به استان آذربایجان غربی و سخنان مختلف ایشان حاوی نکاتی بود که دقت در آن می‌تواند برای خود ایشان و سایر مدیران کشور عبرت‌آموز باشد و به‌صورت خلاصه باید همه ما پند شیخ سعدی علیه‌الرحمه را آویزه گوش کنیم که «جز راست نباید گفت، هر راست نشاید گفت»؛ بگذریم از اینکه برخی اوقات فکر می‌کنیم آنچه می‌گوییم راست است ولی چنین نیست. بازگردید به نقل‌قول مرحوم پرورش؛ در این سفر مقرر شد که گروهی راهکارهای اصولی و علمی را برای احیای دریاچه ارومیه تدوین کنند. با شنیدن این خبر بلافاصله سخن مرحوم پرورش را به یاد آوردم. مگر در دولت روحانی و در دولت رئیسی گروه‌های بررسی علمی تشکیل نشد و تصمیمات لازم را حسب آن نگرفتند؟ حاصل آن تصمیمات اصولی و علمی خشک‌شدن دریاچه ارومیه در دولت دکتر پزشکیان شد. چرا؟ چون اصل موضوع را یا فراموش کردند یا از کنار آن به دلایل مختلف گذشتند و تسلیم خشک‌شدن دریاچه شدند، ولی برای آبروداری و اینکه دیگران نگویند هیچ تصمیمی نگرفتند، آن را موکول به بررسی علمی و جامع کردند. می‌دانید چرا دریاچه ارومیه خشک شده و تصمیمات قبلی کارساز نبوده است؟ برای آنکه نمی‌خواهند به تنظیمات کارخانه بازگردند. تنظیمات کارخانه یعنی چه؟ یعنی آنکه دستگاه را آن‌طور که کارخانه تنظیم کرده بوده است، به همان تنظیم اولیه برگردانیم تا رفع نقص شود. تنظیم کارخانه‌ای دریاچه ارومیه چه بوده؟ ما آبی را که به دریاچه ارومیه وارد می‌شده و شکل تنظیم کارخانه‌ای داشته، از دریاچه به انحای مختلف دریخ کرده‌ایم و توسعه‌کنشت و زرع داده‌ایم. حال برای آنکه اشتباه خود را تداوم ببخشیم، آن آب را دریغ می‌کنیم و دنبال راه‌های مصنوعی هستیم. مگر قرار نبود فاضلاب تبریز به آن وارد شود و برای انتقال آب یک تونل ساخته شد، ولی دریاچه همچنان به خشکی گرایید و اینک خشک شده است. با شجاعت آب دریاچه را به آن بدهید و میلیون‌ها هکتار زمین کشاورزی و حاصلخیز حد فاصل ارومیه تا قزوین را نجات دهید و از بیماری و مهاجرت و بیکاری میلیون‌ها نفر در فاصله جغرافیایی ارومیه تا قزوین جلوگیری کنید. دنبال کدام راه علمی می‌گردید؟ اخیراً عبارت «هوش مصنوعی» مد شده است. یقین است آنان که از هوش طبیعی خود بهره نمی‌گیرند، با هوش مصنوعی به حفر چاه سرنگون خواهند شد. اگر بخواهیم به وظایف دولت اشاره کنیم، باید تصریح کنیم که دولت مسئول انجام بدیهیات جامعه است، نه آنکه برای جلب نظر مردم و نشان‌دادن فعالیت خود به هر جاسرکشی کند و با هر کس عکس بگیرد. موضوع دریاچه ارومیه از بدیهیات است که در دولت‌های مختلف به‌اصطلاح آن را پیچانده‌اند و البته موضوع را نتوانسته‌اند بیچایند و خود پیچیده‌اند. بعضی از موضوعات آن‌قدر بدیهی و روشن است که حکمرانی ما آن را فراموش می‌کند؛ به‌ویژه اصل دوم مکانیک نیوتن که هر عملی را عکس‌العملی است مساوی با آن. در حالی که ما در بسیاری اوقات می‌اندیشیم که عمل ما یک‌سویه است و کسی، شخصی، سازمانی، جامعه‌ای یا کشوری نمی‌تواند عکس‌العمل نشان دهد و چون اصل دوم نیوتن عملی می‌شود، کاسه چه کتم چه کتم به دست می‌گیریم. امروزه در قریب به یقین مسائل کشور، کارشناسان مختلف ارانه نظر کرده‌اند و البته گاه اظهارنظرات متفاوت است و تنها اشتباه نظر مناسب و اجرای مقتدرانه آن راهگشاست وگرنه اگر دائم بگوییم متخصصان بنشینند و بحث کنند، اگر هم بتوانند به جمع‌بندی برسند، وقتی تصمیم برای اجرای کار نباشد تنها آب در هاون کوبیده‌اند. باور کنیم حرف‌زدن فراوان و درددل گفتن و کله از گندشکان اگر چه صحیح باشد، هیچ کاری نمی‌تواند بکند؛ چراکه از قدیم گفته‌اند «به عمل کار برآید، به سخندانی نیست».

پنجشنبه ۸ آبان ۱۴۰۴
۸ جمادی‌الاول ۱۴۴۷
۳۰ اکتبر ۲۰۲۵
سال بیست‌ودوم
شماره ۵۲۴۲
۳۰ هزار تومان
۱۲ صفحه

روزنامه

در «شرق» امروز می‌خوانید:
نگاهی به تحولات سیاسی و رخدادهای تاریخی از دریچه علوم شناختی • اعضای کابینه در حاشیه جلسه دیروز هیئت دولت تشریح کردند؛ در مسیر ترمیم و اصلاح

رویکردی تازه در سیاست کیفری؛ از عفوزندانیان امنیتی و سیاسی تا بازتعریف عدالت ترمیمی

عفو معیاری و آشتی ملی

گزارش تیتربیک را در صفحه ۳ بخوانید

این گزارش را در صفحهٔ بخوانیدعکس: مجتبی‌عباسی، اربنا

یادداشت

یک گام التیام‌بخش قوه قضائیه

عمادالدین باقی

شد که تعداد درخور توجهی از آنان را شامل شده است.

۴. با وجود اینکه این عفو در مورد برخی افراد منجر به آزادی و در مورد بخشی دیگر منجر به کاهش حبس شد، اما در مواردی باقی‌مانده حبس برخی از زندانیان هم مانع آزادی آنها نشد و بسا اعطای «رای باز» امکان ادامه محکومیت در بیرون زندان را فراهم کرد؛ هرچند در مورد برخی دیگر از زندانیان که افرادی منطقی و به‌ویژه متاهل هستند مانند حمید بیدار یا محمود دهبوری و داوود رضوی اعمال نشد، اما هنوز این فرصت‌ها برای آنان منتفی نیست.

۵. در مورد برخی از زندانیان هم با وجود اینکه مشمول عفو بودند اما فعلاً ملاحظاتی مانع از آزادی آنها شده است. باز هم برای اینکه کلی‌گویی نکرده باشم، به‌طور مصداقی می‌گویم که حسب اطلاع درباره خانم فریبا کمال‌آبادی که بالای ۶۲ سال دارد (بخش‌نامه عفو میلاد پیامبر(ص) زنان بالای ۶۰ سال را مشمول عفو قرار داده) و سیزده‌ومین

یادداشت

تکاپوی بنیاد مسکن در زمینه توسعه روستایی

ترانه یلدا

معمار و شهرساز

هفته گذشته به دعوت انجمن ملی شهرسازی ایران به ستاد سمن‌های تهران در خیابان قاجانی رفتم تا سخنرانی‌ها و صحبت‌های مربوط به توسعه روستایی و چشم‌انداز آینده آن در کشورمان را بشنوم. به‌تازگی همه به واژه «توسعه» کمی حساسیت پیدا کرده‌ایم؛ زیرا در بسیاری از موارد مترادف با ساخت‌وساز بی‌رویه در شهر و روستا رانت‌خواری، سدسازی، انتقال آب، تخریب جنگل‌ها و کلا همراه با حیف‌ومیل بیت‌المال بوده است. درحالی‌که توسعه همه‌جانبه، چه شهری و چه روستایی، باید حول کشفیدن راه و خیابان، احداث مدرسه، بیمارستان، کتابخانه و مراکز عمومی عام‌المنفعه و... باشد و هر مکان زمینه‌ها و اقتضانات خاص خود را دارد. به هر روی، صحبت‌های آقایان تسلی‌بخش بود و امیدوارکننده؛ و نشان از دغدغه‌های بجای برنامه‌ریزان توسعه روستایی داشت. دکتر محمود امیری با سابقه طولانی در بنیاد مسکن، بحث چستی توسعه روستایی را باز کردند و معترف بودند که پس از سال‌ها کار و برنامه‌ریزی، در عمل زیاد موفق نبوده‌اند. بنا بر گفته جناب امیری، «بزرگ‌ترین چالش در زمینه توسعه روستایی هنوز فاصله طرح‌ها با واقعیت‌هاست؛ یعنی فاصله مفهوم تا عمل». درواقع نبود نظارت بر پیشرفت جوامع روستایی، هدایت و پایش غیرمستمر و پیش‌فرض‌ها و مطالعات ناکامل، اغلب باعث شده تحقق‌پذیری طرح‌ها دچار تنزل و نفی اهداف اولیه بشود. از انواع طرح‌های هادی روستایی و نیز طرح‌های منطقه‌ای و ناحیه‌ای، اکثریت به اهداف‌شان نرسیده‌اند و برنامه‌ریزی توسعه‌ی اقتصادی و خدماتی‌شان به اشکال خورده است. در این مقوله انواع طرح‌های روستایی تهیه شده‌اند: طرح روستاهای هدف گردشگری (که اتفاقاً سه مورد از آنها به‌تازگی در سطح بین‌المللی جایزه هم گرفته‌اند)، طرح‌های روستاهای دارای بافت بارززش، طرح‌های روستاهای مرزی یا روستاهای با اقامت فصلی یا طرح‌های ویژه اقتصادی... طرح‌های مجموعه‌های روستایی که از مقیاس محلی تا ملی خواسته‌اند روستاها را به حرکت و پویایی درآوردند و اغلب موفق نبوده‌اند؛ زیرا جوانان نمانده‌اند و به شهرها مهاجرت کرده‌اند و روستا مانده با جمعیتی سالخورده و زنان و کودکان.

تجدیدنظر در راهبردها و روش‌ها؟

به خاطر دارم بعد از پیروزی انقلاب، خودکفایی در بخش کشاورزی از اهداف ثابت و همیشگی دولت‌ها بود. در

یادبود ناصر تقوایی برگزار شد

به احترام ناخدای کشتی سینمای مستقل ایران

برگزیده‌ها

گزارش «شرق» از بحران دسترسی به انسولین در گفت‌وگو با بیماران، متخصصان و مسئولان

رنج مداوم بیماران دیابتی

«شرق» در گفت‌وگو با کارشناسان، جایگاه ایران را در پیمان‌های امنیتی - نظامی منطقه واکاوی می‌کند

بازی سلاح و سیاست

زنانی که وارد جهانی مرده‌اند شدند

این سه زن

۱۰۱ مؤدی مالیاتی بیمارستان نقره را در استان آذربایجان غربی افتتاح کردند

مالیات در خدمت عدالت درمانی

نگاه

شهرایمن؛ پیروزی در جنگ و

دفاع از غیرنظامیان

یادداشتی از حسن رنجبر

گرسنگی سه میلیارد از جمعیت جهان؛ نتیجه نبود غذای کافی یا نظام نا عادلانه؟ یادداشتی از محمدحسین عمادی

یادداشت

عالمی را یک سخن‌ویران کند

فاضل‌میبیدی

نطق رسمی اخیر آقای قالیباف به‌عنوان رئیس مجلس، جنجال‌های سیاسی تازه‌ای را در رسانه‌های داخل و خارج برانگیخت. در رد و نقد سخنان ایشان مطالب زیادی منتشر شد. به گمانم چنین نطقی از رئیس مجلس به دور از انصاف و عدالت بود. انتظار نمی‌رفت در مجلس شورای اسلامی، دو نفر از مقامات رده‌بالای کشور که هشت سال بر مسند بالای مسئولیت بودند، هرچند قابل نقد، به پای یک کشور خارجی چنین خرد شوند! آقای قالیباف! کاش تاریخ ۲۰۰۰ساله اخیر ایران و ضربه‌ای را که این همسایه شمالی بر کشور وارد کرد، برای یک بار می‌خواندید و از آن عبرت می‌گرفتید. از قرارداد گلستان و ترکمانچای بگذریم، قرق‌های روسی با مشروطه‌خواهان در این‌ کشور چه کردند؟ مدیر مجله صوراسرافیل و ملک‌المتکلمین در باغشاه به دست چه کسانی کشته شدند؟ مجلس ایران را چه کسی به توپ بست؟ ولادیمیر لیاخوف روسی در اینجا چه‌کاره بود؟ استبداد صغیر از کجا حمایت می‌شد؟ در جنگ ایران و عراق چه مقدار از هواپیماها و سلاح‌های روسی بر شهرهای ایران بمب ریختند و جوانان ما را شهید کردند؟ در جنگ ۱۲روزه در برابر جنابات اسرائیل که عالی‌ترین دانشمندان هسته‌ای و فرماندهان نظامی و مردم ترور شدند، جناب پوتین کجا بود؟ با ما بود یا با دشمنان ما؟ با چه منطقی نمایندگان مجلس تحت ریاست شما برای حمایت از یک کشور خارجی علیه دو نفر از مقامات اسبق کشور شورش دادند و درخواست محاکمه کردند؟ اگر آنها جوان و کم‌تجربه و تازه به دوران رسیده بودند، آقای قالیباف شما چرا؟! آقای روحانی و دکتر ظریف را در یک برنامه صداوسیما با حضور رقیبان‌شان دعوت کنید تا حقیقت برای مردم روشن شود. چرا فوری در مجلس میز محاکمه تشکیل می‌دهید؟ معلوم است که منطقی در کار نیست و احتمالاً جنگ قدرت است.

۴۳ صفحهٔ ادامه‌در
صفحه ۴